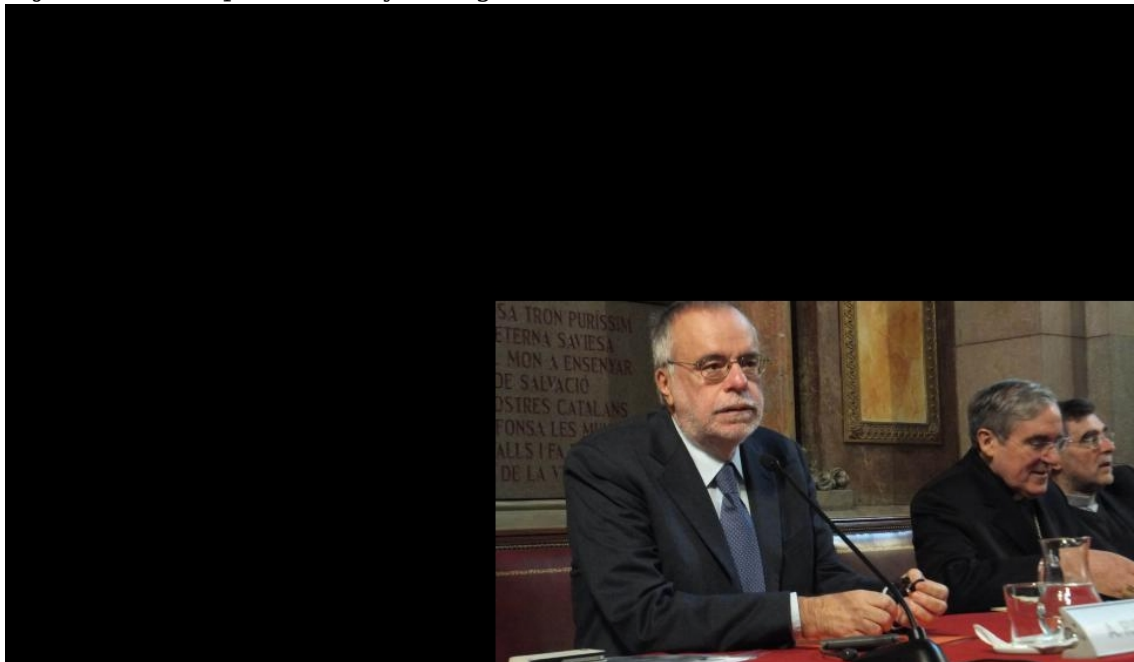

“La identitat nacional catalana existeix, i fins i tot hi ha un catolicisme català”, afirma Andrea Riccardi

Dij, 11/12/2014 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) Després de la conferència a la Facultat de Teologia [d'aquest dimecres](#), el fundador de la comunitat de Sant'Egidio, **Andrea Riccardi**, ha fet una trobada amb periodistes on ha parlat de tot. Sempre responent fixament als ulls del qui fa la pregunta. I ha sortit el tema català.

Per Riccardi són dos temes. Primer l'afirmació que “la identitat nacional catalana existeix. Hi ha una història. Fins i tot diria que hi ha un catolicisme català”. Segons Riccardi existeix “i no només per una qüestió de llengua, perquè una llengua és una cultura”. I el segon tema és preguntar-se si “en l'Europa que va vers la unitat hi ha la necessitat de crear nous estats? O és necessari disminuir els estats?”.

Per Riccardi, que va ser ministre de Cooperació en el govern tècnic de Monti aquest és el problema de fons. Perquè “Europa està en un moment difícil: o avancem en la unificació o anirem només a un gran mercat comú”. I “si no es fa la unitat europea, els nostres petits estats europeus seran unes repúbliques turístiques per als japonesos, indis o xinesos. L'Europa té el risc de no existir si no creem una Europa unida”.

En aquest context, Andrea Riccardi creu que “el problema català planteja als europeus el que significa ser Europa”. Un problema que ha circumscrit al cas català o escocès: “crec que no es pot donar credibilitat a la Gran Padània, no em sembla un problema”. I, per tant, ara cal parlar només d'un “un problema britànic i d'un problema espanyol”. Això vol dir, “un problema d'Espanya i de la política d'Espanya” que s'emmarca en la crisi dels estats, que “han perdut representativitat i poder”.

L'oposició al papa

A més del tema català, les reformes de **Francesc** també han estat centre de la conversa. Igual que ha fet amb el diàleg amb el públic després de la [conferència](#), ha reconegut que “les reticències al papa no són només a la cúria”. “El papa té oposició i ho sap”, però creu que això no és cap novetat en la història de l’Església. I “és legítim. L’Església no és una armada totalitària”.

En aquest sentit s’ha referit a les suposades [pressions](#) del sectors conservadors perquè **Benet XVI** desautoritzes el debat sobre els temes familiars que ha obert el Sínode: “Si ho han fet, seria estúpid. Si el papa Benet estigués al 100% en contra del que pensa Francesc, mai trencaria el seu silenci”.

Per Riccardi el més important és que en aquest moment el catolicisme està en una cruïlla: “és temps de vida o mort del catolicisme”. Però el papa Francesc té un programa i “vol fer triomfar la gran aliança amb el poble”. Això es contraposa al “gran error del catolicisme que ha estat presentar-se com el partit dels valors tradicionals: el catolicisme és el partit de l’Esperança”.

També s’ha mostrat molt preocupat pel genocidi cristià a Orient. Per Riccardi, el problema també és que “sense les minories cristianes les societats orientals seràn més totalitàries”. I que el que pateixen és la crisi que viu avui l’Islam, que és “l’enfrontament entre un Islam dividit: l’islam totalitari contra l’altre islam”. Ha alertat que a més de situació de Síria i d’Iraq, ara és molt preocupant la situació a Líbia.

Finalment ha destacat el lideratge del papa argentí a Europa, “que no és un lideratge messiànic, és una força serena”. “Francesc va entrar a Europa per les perifèries, per Lampedusa i per Albània” i en la [visita](#) al Parlament europeu “ha passat el seu doctorat europeu”, com va fer en el seu moment Joan Pau II”.